

se na rozhodnutí čis. 7014 sb. n. s., že bylo usnesením zemského civilního soudu v Praze podle § 17 rozl. zákona vysloveno toliko, že na rozluce vinen jest Václav B., že však nikterak nebylo též vysloveno, že vinu na tom nenese Anna B-ová, že tudíž otázka viny Anny B-ové na rozluce manželství není věcí pravoplatně rozsouzenou, z čehož plyne, že se může Václav B. domáhati toho, by tato otázka byla řešena. Jinak odkazuje se stěžovatel na případné, stavu věci a zákonu odpovídající odůvodnění prvního soudu.

### Čís. 8763.

**Odklad exekuce vyklizením (zákon ze dne 28. března 1928, čis. 45 sb. z. a n.).**

**Povolení odkladu není na závalu, že povinný, nikoliv však jeho rodina, bydlí v podnájmu v jiné, vzdálené obci, kamž byl služebně přeložen.**

(Rozh. ze dne 7. března 1929, R I 132/29.)

Soud první stolice povolil odklad exekuce vyklizením bytu v P. Důvody: Podle § 1 zák. ze dne 28. března 1928, čis. 45 sb. z. a n. může exekuční soud na návrh povinného odložit exekuci vyklizením najatých místností na dobu nejvýše jednoho čtvrtletí, nemá-li povinný beze své viny jiné potřebě odpovídající náhrady. Soud, vykonav potřebné šetření o návrhu povinných na povolení odkladu exekuce, dospěl k přesvědčení, že jest osvědčena podmínka právě citovaného zákonného ustanovení, neboť »osvědčením« městského úřadu v T. ze dne 2. října 1928, potvrzením posádkového velitelství tamtéž ze 6. října 1928, přípisem městského úřadu v T. z 25. října 1928 jest zjištěno, že Emanuel Ř. jest nyní velitelem náhradní rotý hran. praporu č. 1 v T.; že se v T. skutečně ucházel se svou manželkou o byty ve třech domech, že ho však neobdrželi z příčiny, kterou nezavinili a že vůbec jest v řečeném městě naprostý nedostatek bytů, takže nelze Emanuelu Š-ovi přidělití vhodný rodinný byt. Že pak byt v podnájmu, v němž povinný nyní bydlí, nelze pokládati za náhradu odpovídající potřebě povinných, není pochybnosti. Rekursní soud návrh na odklad zamítl. Důvody: § 1 zák. ze dne 28. března 1928, čis. 45 sb. z. a n. mluví o potřebě odpovídající náhradě najatých neb užívaných místností. Potřebě odpovídající náhrada v § 1 cit. zák. znamená v podstatě dostatečnou náhradu, t. j. náhradní místnosti, které se srovnávají s nezbytnou potřebou nájemníkovou (Kubišta str. 127 a Zelinka II str. 233). Bylo zjištěno, že vypovídání bydlí v T., lhostejno zda v nájmu či v podnájmu, a tím jejich nezbytná potřeba bydlení jest dostatečně kryta a náhradu za skladiště nábytku si mohou opatřiti jinde. Že by nemohli vypovídání někde jinde uskladnit nábytek než zrovna ve svém bytu v P. a nemohli nalézt této potřebě odpovídající náhrady, v první stolici netvrdili a lze za to míti, že, kdyby se o to vy-

nasnažili, účelu toho by dosáhli, ovšem lze předvídati, že by je to snad stálo více než činí nynější činže z bytu v P., to však nemůže býti na újmu vypovídající, která pro zdraví svého dítěte bytu vypovídáných k bydlení nezbytně potřebuje.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

### D ů v o d y:

Rekursní soud sice správně vykládá ustanovení § 1 zákona ze dne 28. března 1928, č. 45 sb. z. a n., pokud ustanovení to mluví o potřebě odpovídající náhradě najatých nebo užívaných místností, že totiž taková potřebě odpovídající náhrada znamená v podstatě dostatečnou náhradu, to jest náhradní místnosti, které se srovnávají s nezbytnou potřebou nájemníkovou, ale správného tohoto výkladu nesprávně používá na tento případ. Míní, že, ani povinný bydlí v T. — při čemž jest mu lhostejno, zda v nájmu, či podnájmu, je tím jejich nezbytná potřeba dostatečně ukojena, že jejich byt v P. jest nyní pouhým skladištěm jejich nábytku a že si náhradu za skladiště nábytku mohou opatřiti jinde. Nedbá toho, že podle vyšetření soudu první stolice jen povinný Emanuel Ř. bydlí v T. v podnájmu v bytě o jednom 3 m  $\times$  4 m pokoji, že s ním rodina nebydlí, a že k němu jeho manželka, spolupovinná Emilie Ř-ová, dojíždí jen na návštěvu. Tento byt Emanuela Ř-a nepovažuje dovolací soud za dostatečnou náhradu, vyhovující nezbytné potřebě vypovězených nájemníků, a poněvadž bylo vyšetřeno, že povinný přiměřenou náhradu nenašli beze své viny, usuzuje dovolací soud, že splněny jsou všechny předpoklady uvedeného ustanovení a proto sdílí a schvaluje správné věci i zákonu vyhovující odůvodnění usnesení soudu první stolice, jež na důvodný dovolací rekurs povinných změnou napadeného usnesení zase obnovuje.

### Čís. 8764.

#### Obecní zaměstnanci.

**Předpisu § 19 zákona ze dne 20. prosince 1922, čís. 394 sb. z. a n., o snížení služebních požitků a právních nároků zaměstnanců samosprávných úřadů nelze použít na zaměstnance, jenž byl dán před účinností zákona na trvalý odpočinek. Lhostejno, zda šlo o smluvního či o trvale ustanoveného zaměstnance.**

(Rozh. ze dne 7. března 1929, Rv II 154/28.)

Žalobce byl ve službě žalované obce H. v poslední době jako policejní strážmistr. V zasedání výboru obce H. dne 29. listopadu 1918 byl změněn § 43 »Služební pragmatiky pro úředníky a sluhy obce H.«, která byla usnesena v zasedání obecního výboru dne 25. ledna 1905, ustano-